

**ДУХОВНО-ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ В НОВИХ УМОВАХ
ТА РЕАЛІЯХ БУТТЯ**

В сучасних процесах розвитку освіти в нашій державі актуальність ствердження нових антропологічних цінностей піднялась на новий рівень розуміння. Патріотичне виховання молоді в сучасній традиційній освіті потребує якісно нового дбайливого ставлення на шляху розкриття нового рівня суспільної свідомості і відповідальності за майбутнє України. Розвиток особистості в процесі освіти - є визначальним чинником створення якісно нової культурної і політичної історичної сторінки майбутнього України.

В різних філософсько-методологічних аспектах духовно-творчої самореалізації людини є креативне сполучення світоглядних уявлень, реалізму духовної сили, співпадіння суб'єкта і об'єкта буття як даності і фактичної духовності. Втілення людської креативності в буття, предметно-творчої самореалізації духовної сутності молоді особистості в процесах єднання культури і творчості досить важливе. Якщо духовно-творча самореалізація суб'єкта не відбувається, то суспільство очікують непередбачені наслідки. Відтворення в освітньому процесі духовного і інтелектуального потенціалу має відбуватись на цивілізаційній громадянській основі. Важливе духовне значення на шляху ефективної підготовки молодих спеціалістів до майбутньої професійної реалізації є комунікація моральних і етнонаціональних цінностей. "Психічний невроз" нереалізації (за А.Маслоу) виходить за межі соціальності. Відкривається загроза спрацювання трансформації "психічного" на "революційний невроз", коли сила натовпу розштовхує інстинкти і злоба та обурення оволодівають свідомістю. Проблема саморегулювання етносоціальних процесів в державі ще більше підкреслює прагнення до духовної реалізації. Нова модель патріотичного виховання в освітньому процесі повинна брати до уваги виключення можливості приходу на місце творчої особистості бездуховної "колективної речовини" зі своїм "харизматичним вождем", який замість "духу народу" (за В.Вундтом) створює сліпий натовп, суспільство-натовп, в якому форми поведінки наближаються до одержимих форм.

Творчо-реалізаційна енергія може проявитись, опредметнитись і ствердитись тільки в аспекті соціальних інтересів суспільства, дуже важливо відкрити простір для вираження власних почуттів сучасної молоді, через солідарне відношення з суспільством, перейти до почуттів суспільних. Це процес, коли воля людини спрацьовується в перевагу до прагнення у втіленні життєвих цілей, а емоції будуються в напрямку досягнення позитивних змін. Призначення нового емоційного стану - мобілізувати сили індивідуума на те, щоб зробити ще одну спробу, якщо поставлені життєві цілі повністю не реалізовані. Мета вважається досягнутою, коли стверджується новий життєвий творчий стиль і людина реалізується і відкриває новий статус "Я". Нове світорозуміння Я (self) формує новий стиль життя індивідуума, всі його особистісні характеристики розглядаються як єдине ціле. Це динамічний, єдиний принцип розкриття нового буття, в якому особистість пише оригінальну мелодію цілісного Я. Трагізм реалій буття в Україні з одного боку дуже ускладнює процес людського існування, а з іншого в цій невідповідності між трансцендентним ідеалом повноти буття і можливістю викликати його в іманентності народжуються нові життєстверджуючі онтологічні смисли.

Тільки на підґрунті творчо-предметного самоздійснення особистості, в синтезі внутрішнього і зовнішнього, де з боку зовнішньо-об'єктивного збігається норма і форма предмета, а з боку внутрішньо-суб'єктивного синтезуються індивідуальні форми і норми, відкривається світ, який існує в одному просторі, безперервно змінюється в одному часі, існує у діючих один на одного предметах. Здатність людини до саморозкриття потребує прояву свободи. Особистість яка охоплює дійсність більше за допомогою культурних цінностей ніж науки знижує потребу в створенні нової емпіричної реальності. Емпіричну об'єктивність повинна бути обумовлена єдністю і об'єктивністю нашого поняття про культуру, єдністю і об'єктивністю цінностей, які встановлюються в суспільстві. Суб'єктивні цінності людини мають об'єктивне значення і сенс коли здійснюється культурогенна індивідуально-творча самореалізація людини в цих цінностях, тоді створюється новий реалізаційний світогляд. Таким чином, творчо-реалізаційні якості особистості приймають загальносуспільне значення як результат вільного самовизначення.